

for ikke at blive misforstaaet, at jeg stærkt understreger dette, at Udbyttet af Basaren gaar til velgørende Øjemed og ikke har været til Fordel for enkelte Privatmænd.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Th. Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Ordføreren (J. Jensen, Odense Amts 6te Valgkreds): Jeg har tænkt mig, da den ærede Finansminister har stillet sig saa velvillig over for Forslaget, at det kunde blive fremmet uden Nedsættelse af Udvalg, men da der nu er stillet Forslag derom, skal jeg efter den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet ogsaa i Tinget, ikke modsætte mig det, idet jeg haaber, at Udvalget ikke vil blive noget Begravelsesudvalg, men at det hurtig vil fremme Forslaget, og at man ikke vil blande for meget ind i Sagen, saa at man virkelig kan faa noget ud deraf.

Forslaget af Th. Larsen om Sagens Henvisning til et Udvalg paa 11 Medlemmer vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en almindelig Central-Kreditforening for Danmark.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3039 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (Scavenius): Jeg har jo haft Lejlighed til, da jeg indbragte det foreliggende Lovforslag, at udvikle mine Grunde til at fremkomme dermed og ligeledes mine Grunde til at fremkomme dermed i Øjeblikket, og jeg kan derfor i Dag, i alt Fald til at begynde med, i alt væsentligt indskrænke mig til at henvise til, hvad jeg den Gang udtalte. Jeg søgte

jo at paavise det hensigtsmæssige i at gaa til Oprettelse af en saadan Centralkreditforening for derigennem at tilvejebringe et stort ensartet Papir til en lav Rente, som der dog var en rimelig Mulighed for at kunne faa ind paa de fremmede Børser; særlig paa Londoner- og Pariserbørsen, for at vi derigennem mulig kunde opnaa en Rentefod her i Landet, der noget nærmede sig et Niveau med den lave Rente, der er herskende i de store vestlige Lande. Jeg anførte som min Hovedgrund til at ønske noget saadant, at det efter min Formening er en vigtig Samfundssag, at vi kunne producere saa billig som muligt, i alt Fald hvad Pengemidlerne angaar, idet jeg søgte at gøre gældende, at naar der var Tale om at tage Hensyn til de producerende og almindeligvis laansøgende Samfundsklassers Interesser eller Laangivernes, Rentenydernes Interesser, var det naturligt, at man tog hovedsagelig og stærkest Hensyn til de førstes. I Sammenhæng hermed søgte jeg at klargøre Grundene til min Opfattelse af, at Rentefoden her til Lands er forholdsmæssig højere end nødvendigt, og jeg henviste da særlig til den Udvikling, som Sparekasseinstitutionen har faaet her til Lands, en Udvikling, der har ført til, at Sparekasserne for en meget væsentlig Del ikke ere virkelige Sparekasser efter deres oprindelige Bestemmelse, men ere blevne Foliobanker til Brug for Kapitalister, for den rigere Del af Samfundet, og endelig søgte jeg ogsaa at paavise, at naar man vil gaa denne Vej, søge at faa en Centralkreditforening her i Landet, saa vilde det være om ikke nødvendigt, saa dog i alt Fald hensigtsmæssigt, at der ydedes den en begrænset Statsgaranti, begrænset paa en saadan Maade, at det i alt Fald efter min Opfattelse ikke kunde komme Staten til Skade paa nogen Maade, ikke vilde bevirke nogen Udgift for Statskassen.

Dernæst skal jeg gaa over til — ogsaa i al Korthed — at omtale de enkelte Paragraffer, som jeg jo ikke gik nærmere ind paa for en Maanedstid siden, da Forslaget blev forelagt. I §§ 1 og 2 findes Lovforslagets Princip, at der søges oprettet en almindelig Centralkreditforening for Danmark, og dens Formaal angives at være at forsyne de Kreditforeninger, som blive Deltagere i den, med de nødvendige Midler til Udlaan. — I § 3 er der foreslaaet en Bestemmelse om, naar denne Centralforening kan begynde sin Virksomhed, og det er da bestemt, at det skal kunne ske, naar mindst fire af de bestaaende Kreditforeninger ville indmelde sig som